

DEN EUROPÆISKE TILSYNSFØRENDE FOR DATABESKYTTELSE

Udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et flerårigt fællesskabsprogram til beskyttelse af børn, der bruger internet og andre kommunikationsteknologier

(2009/C 2/02)

DEN EUROPÆISKE TILSYNSFØRENDE FOR DATABESKYTTELSE,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 286,

som henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 8,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾, særlig artikel 41,

som henviser til Kommissionens anmodning om udtalelse i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001, der blev modtaget den 4. marts 2008,

HAR VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

I. INDLEDNING

Høring af den tilsynsførende

1. Kommissionen sendte den 4. marts 2008 den tilsynsførende forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et flerårigt fællesskabsprogram til beskyttelse af børn, der bruger internet og andre kommunikationsteknologier, (i det følgende benævnt »forslaget«) til høring i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001. Denne høring skal udtrykkeligt nævnes i præambelen til afgørelsen.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

Forslaget i dets kontekst

2. Det nye flerårige program (i det følgende benævnt »programmet«) er fremlagt i forlængelse af Safer Internet- (1999-2004) og Safer Internet plus-programmerne (2005-2008).

3. Der er indkredset fire hovedområder:

- at bekæmpe ulovligt indhold og skadevoldende adfærd online
- at skabe sikrere forhold i onlineverdenen
- at oplyse og bevidstgøre offentligheden
- at opbygge en vidensbase.

4. Programmet er forelagt som værende i overensstemmelse med og et supplement til relevante fællesskabspolitikker, -programmer og -tiltag. I betragtning af antallet af eksisterende lovgivningsforanstaltninger vedrørende beskyttelse af børn i forbindelse med nye teknologier koncentrerer dette program sig om handling frem for lovgivning. Fokus er lagt på at sikre, at de initiativer, der skal tages, er effektive, samt på tilpasningen til udviklingen af nye teknologier. Ud fra dette perspektiv lægger det op til øget udveksling af information og bedste praksis.

5. Da programmet er et rammeinstrument, går det ikke i detaljer med de tiltag, der skal gennemføres, men giver mulighed for indkaldelse af forslag og tilbud i overensstemmelse med de fire fastlagte hovedområder.

Fokus for denne udtalelse

6. Hovedområderne i programmet vedrører beskyttelse af børn, der bruger internet og andre kommunikationsteknologier, uden at der lægges vægt på aspekterne vedrørende privatlivets fred ⁽³⁾. Den tilsynsførende støtter fuldt ud formålet med forslaget og vil i denne udtalelse fremhæve aspekterne i forbindelse med privatlivets fred.

⁽³⁾ Der findes en række henvisninger til privatlivets fred i konsekvensanalysen (punkt 3.2 særlige risici: afsløring af personlige oplysninger; punkt 3.3. Målgrupper; punkt 5.2; analyse af virkningerne af de mulige strategier), men de er ikke særlig detaljeret.

7. Den tilsynsførende anser det for væsentligt, at de planlagte initiativer er i overensstemmelse med de gældende retlige rammer, jf. forslaget ⁽¹⁾, og navnlig direktiv 2000/31/EF om e-handel, direktiv 2002/58/EF om e-databeskyttelse og direktiv 95/46/EF om databeskyttelse ⁽²⁾.

8. Beskyttelsen af personoplysninger bør tages i betragtning for så vidt angår de forskellige aspekter og de forskellige aktører, der er involveret i programmet: beskyttelsen af børns personoplysninger er naturligvis hovedpunktet, men ikke det eneste punkt: personoplysninger med relation til personer og indhold, der undersøges med henblik på beskyttelse af børn, bør også tages med i betragtning.

9. Disse spørgsmål vil blive behandlet som følger i denne udtalelse:

— afsnit II vil behandle forbindelsen mellem databeskyttelse og børns sikkerhed med særlig vægt på den kendsgerning, at beskyttelse af børns personoplysninger er et nødvendigt skridt hen imod mere sikkerhed og forebyggelse af misbrug

— i afsnit III vil udtalelsen understrege, at behandling af personoplysninger også er en naturlig del af anmeldelse, filtrering og blokering af mistænkeligt indhold eller mistænkelige personer på internettet:

— i første punkt vil spørgsmålet om anmeldelse af mistænkelige personer eller forhold blive analyseret set ud fra et databeskyttelsesperspektiv

— andet punkt vil fokusere på tekniske redskabers rolle

— branchens ansvar i relation til styring af bruger- og indholdsdata behandles i sidste punkt.

II. BESKYTTELSE AF BØRNS PERSONOPLYSNINGER OG SIKKERHED

10. Den tilsynsførende støtter fuldt ud formålet med programmet og de fastlagte hovedområder med henblik på beskyttelsen af børn online. Navnlig er bekæmpelse af ulovligt eller skadevoldende indhold og bevidstgørelse af børn og andre involverede aktører afgørende foranstaltninger, der bør udvikles yderligere.

⁽¹⁾ Begrundelsen, punkt 2.1; lovrammerne; resumé af konsekvensanalyse-rapporten, punkt 1.2. Den aktuelle situation på lovgivningsområdet.

⁽²⁾ — Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («Direktivet om elektronisk handel») (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

— Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

11. Den tilsynsførende vil gerne minde om, at en passende beskyttelse af børns personoplysninger er en vigtigt indledende skridt for at garantere onlinesikkerhed. Denne indbyrdes forbindelse mellem privatlivets fred og børns sikkerhed er udtrykkeligt nævnt i den nylige erklæring fra Ministerkomitéen »om beskyttelse af værdighed, sikkerhed og privatlivets fred for børn, der bruger internettet« ⁽³⁾. Erklæringen minder om børns ret til værdighed, særlig beskyttelse og den omsorg, der er nødvendig for deres velbefindende, og »til beskyttelse mod alle former for diskrimination eller vilkårlig og ulovlig indgriben i deres privatliv eller ulovlig angreb på deres ære og renommé«.

12. Som eksempler på risici i forbindelse med beskyttelsen af privatlivets fred for børn nævner erklæringen sporbarhed af børns aktiviteter, der kan gøre dem udsatte for kriminelle aktiviteter, såsom seksuel udnyttelse eller andre ulovlige aktiviteter. Profiler og lagring af personoplysninger vedrørende børns aktiviteter ses også som noget, der fører til potentiel risiko for misbrug, f.eks. til kommercielle formål eller til søgninger fra uddannelsesinstitutioners eller eventuelle arbejdsgivers side. Erklæringen opfordrer derfor til, at indhold og spor, som børn efterlader online, fjernes eller slettes inden for en rimelig kort tidsfrist, og at der udarbejdes og fremlægges oplysninger til børn, navnlig vedrørende kompetent anvendelse af værktøjer, der giver adgang til oplysninger, udvikling af kritisk analyse af indhold og tilegnelse af passende kommunikationsfærdigheder.

13. Den tilsynsførende støtter disse udsagn. Navnlig anser den tilsynsførende det for væsentligt at øge børns bevidsthed med hensyn til risikoen i forbindelse med spontan videregivelse af personlige oplysninger såsom faktisk navn, alder eller bopæl.

14. Punkt 3 i de foranstaltninger ⁽⁴⁾, der foreslås i det flerårige program, er specielt møntet på »oplysning og bevidstgørelse af offentligheden« via tiltag rettet mod børn, forældre, omsorgspersoner og lærere med hensyn til de muligheder og risici, der er forbundet med at bruge onlineteknologi og »hvordan man tager vare på sikkerheden i onlineverdenen«. Blandt de tiltag, der er angivet i forslaget, er formidling af passende oplysninger og oprettelse af kontaktpunkter, hvor forældre og børn kan få svar på spørgsmål om, hvordan de tager vare på sikkerheden på nettet, to nyttige redskaber, der udtrykkeligt bør integrere denne dimension ved beskyttelsen af børns personoplysninger.

15. Den tilsynsførende ønsker at understrege, at databeskyttelsesmyndighederne er relevante partnere i denne sammenhæng. De bør nævnes i denne egenskab i forslaget, særlig på punkter, hvor der lægges op til styrket samarbejde og udveksling af oplysninger, erfaringer og bedste praksis på nationalt og europæisk plan ⁽⁵⁾.

⁽³⁾ Erklæring vedtaget af Ministerkomitéen den 20. februar 2008 på ministerrepræsentanternes 1018. møde, jf. »wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?Ref=Decl(20.02.2008)&Ver=0001«.

⁽⁴⁾ Bilag 1, tiltag, punkt 3.

⁽⁵⁾ Bilag I, tiltag, punkt 1.

16. Adskillige initiativer kan nævnes til illustration af nylige tiltag i denne forbindelse i medlemsstaterne eller blandt EØS-medlemmer. Den svenske databeskyttelsesmyndighed gennemfører hvert år en undersøgelse af unges holdninger til internet og overvågning, ligesom databeskyttelsesmyndigheden i Det Forenede Kongerige ⁽¹⁾, der gennemførte en undersøgelse blandt 2 000 børn og unge mellem 14 og 21 år. I januar 2007 lancerede den norske databeskyttelsesmyndighed sammen med undervisningsministeriet en uddannelseskampagne rettet mod skolerne ⁽²⁾. I Portugal er der blevet undertegnet en protokol mellem databeskyttelsesmyndigheden og undervisningsministeriet for at fremme en databeskyttelseskultur på internettet og navnlig inden for sociale netværk ⁽³⁾. I fortsættelse af dette projekt har portugisiske sociale netværk indført en integreret grænseflade og en maskot henvendt til børn mellem 10 og 15 år.
17. Disse eksempler illustrerer den aktive og afgørende rolle, som databeskyttelsesaktørerne har spillet i forbindelse med beskyttelse af børn på nettet, samt nødvendigheden af at inddrage disse aktører direkte som partnere i det flerårige program.

III. BESKYTTELSE AF ANDRE INTERESSENTERS PERSON-OPLYSNINGER OG RETTIGHEDER

I. Rapportering og udveksling af oplysninger

18. Første punkt i forslaget (»at bekæmpe ulovligt indhold og skadevoldende adfærd online« ⁽⁴⁾) omfatter som et af de vigtigste tiltag oprettelsen af kontaktpunkter, hvor der kan anmeldes ulovligt indhold og skadevoldende adfærd. Det er hævet over enhver tvivl, at en forudsætning for at bekæmpe ulovligt indhold og skadevoldende adfærd effektivt er, at de kompetente myndigheder gøres opmærksom på sådanne forhold. Der er allerede oprettet kontaktpunkter i forbindelse med beskyttelse af børn og f.eks. også i forbindelse med bekæmpelse af spam ⁽⁵⁾.
19. Den tilsynsførende noterer dog, at begrebet skadevoldende indhold stadig er uklart: der er ikke givet nogen angivelse af, hvem der er ansvarlig for at definere, hvad skadevoldende indhold er, og efter hvilke kriterier. Dette er så meget mere bekymrende, når man ser på konsekvenserne af en eventuel anmeldelse af sådant indhold.
20. Som allerede nævnt ovenfor, gælder det ligeledes inden for rammerne af et program som dette, at det ikke blot drejer sig om børns personoplysninger, men også om personoplysninger om alle personer, der på en eller anden måde har forbindelse til de oplysninger, der cirkulerer i netværket. Det kan f.eks. være en person, der mistænkes for ukorrekt

adfærd og anmeldes som mistænkt, men også en person, der anmelder mistænkelig adfærd eller indhold, eller ofret for misbruget. Samtidig med at disse oplysninger er nødvendige for et effektivt anmeldelsessystem, er det efter den tilsynsførendes opfattelse vigtigt at huske på, at de altid bør behandles i overensstemmelse med databeskyttelsesprincipperne.

21. Nogle af de berørte data kan måske endda kræve særlig beskyttelse, hvis de kan betragtes som følsomme i henhold til artikel 8 i direktiv 95/46/EF. Dette kan være tilfældet for oplysninger om såvel dem, der begår overtrædelser, som ofrene for misbrug, navnlig når der er tale om børnepornografi. Det skal bemærkes, at på nationalt plan har visse anmeldelsessystemer gjort det nødvendigt at ændre databeskyttelseslovgivningen for at gøre det muligt at behandle juridiske data om personer, der mistænkes for overtrædelser, og om ofre ⁽⁶⁾. Den tilsynsførende insisterer på, at et hvilket som helst anmeldelsessystem, der oprettes, skal tage hensyn til de eksisterende databeskyttelsesrammer. Påvisningen af en samfundsinteresse samt garantier i forbindelse med overvågningen af systemet, der i princippet foretages af de retshåndhævende myndigheder, er afgørende elementer, der skal være i overensstemmelse med disse rammer.

II. Tekniske redskabers rolle set i lyset af privatlivets fred

22. Anvendelsen af tekniske redskaber fremføres som et af midlerne til at tackle ulovligt indhold og skadevoldende adfærd ⁽⁷⁾. Der gives eksempler på sådanne redskaber i konsekvensanalysen ⁽⁸⁾, bl.a. fastslåelse af alder og ansigtsgenkendelse (til de retshåndhævende myndigheders identifikation af ofre) eller filtreringsteknologier. Ifølge forslaget bør disse redskaber tilpasses bedre til de praktiske behov og gøres lettere tilgængelige for de relevante interessenter.
23. Den tilsynsførende har allerede indtaget en klar holdning ⁽⁹⁾ til fordel af anvendelsen af nye teknologier til at fremme beskyttelsen af enkeltpersoners rettigheder. Han er af den opfattelse, at princippet om »indbygget databeskyttelse« bør være en naturlig del af teknologisk udvikling, der indebærer behandling af personoplysninger. Den tilsynsførende opfordrer derfor kraftigt til udvikling af projekter, der har til formål at udvikle teknologier i den retning.
24. Det er særlig vigtigt at udvikle systemer, der i så høj grad som muligt vil mindske blotlæggelsen af børns personoplysninger og give dem en pålidelig beskyttelse og tilbyde dem tilsvarende mulighed for at bruge de nye redskaber i informationsfundet, f.eks. sociale netværk, på en mere sikker måde.

⁽¹⁾ Jf. »www.ico.gov.uk/youngpeople«.

⁽²⁾ Jf. »www.dubestemmer.no«.

⁽³⁾ Jf. »dadus.cnpd.pt/«.

⁽⁴⁾ Bilag 1 i forslaget.

⁽⁵⁾ Jf. det websted, som de belgiske myndigheder har oprettet til disse formål: www.ecops.be

⁽⁶⁾ Jf. den belgiske lov om databeskyttelse af 8. december 1992, artikel 3, stk. 6, vedrørende behandling af data i centret for indrapportering af savnede eller seksuelt misbrugte børn.

⁽⁷⁾ Bilag 1, tiltag, punkt 1.

⁽⁸⁾ Konsekvensanalyse, punkt 3.1.

⁽⁹⁾ Den tilsynsførendes årsrapport for 2006, afsnit 3.5.1. Teknologiske udviklinger.

25. Der skal ikke desto mindre erindres om, at afhængig af hvordan kommunikationsteknologierne anvendes, kan de have mange forskellige indvirkninger på det enkelte menneske. Hvis de anvendes til at filtrere eller blokere oplysninger, kan de standse børns adgang til indhold, der eventuelt kan være skadeligt, men de kan også forhindre nogen i at få adgang til legitime oplysninger.
26. Selv om det vigtigste hensyn i denne forbindelse vedrører fri adgang til information, er der stadig konsekvenser for så vidt angår privatlivets fred. Filtrering kan, navnlig som den seneste udvikling i forbindelse med anvendelse af identitetsstyring viser, fungere på grundlag af nærmere angivne kriterier, herunder personoplysninger såsom alderen af den person, der er tilkoblet nettet (for at forhindre voksnes eller børns adgang til specifikt indhold), indholdet af oplysningerne og trafikdata, der har tilknytning til identiteten af den person, der har udarbejdet oplysningerne. Afhængig af hvordan disse personoplysninger — automatisk — vil blive behandlet, vil de pågældende personer skulle bære følgerne for så vidt angår deres ret til at kommunikere online.
27. Anvendelse af filtrerings- og blokeringsværktøj til at kontrollere adgangen til net skal derfor anvendes forsigtigt, idet der tages hensyn til deres eventuelle negative følger, og idet der drages fuld fordel af teknologiens muligheder for at styrke beskyttelsen af privatlivets fred.
28. Den tilsynsførende ser med tilfredshed på præciseringen i konsekvensanalysen ⁽¹⁾, hvori det hedder, at der ikke er nogen af de foreslåede muligheder, der vil påvirke retten til privatlivets fred og ytringsfriheden. Han deler også den opfattelse, der er givet udtryk for deri, at et af de centrale mål er hjælp til selvhjælp for brugerne, dvs. sætte dem i stand til at træffe bedre valg og passende foranstaltninger for at beskytte børn ⁽²⁾.
31. Det ses naturligvis gerne, at branchen samarbejder med henblik på at oplyse børn og andre berørte aktører, som f.eks. forældre eller lærere. Indførelse af alarmsystemer og moderatorer på websteder, der gør det muligt at udelukke uegnet indhold, er også et væsentligt aspekt af indholdsudbydernes ansvar.
32. For så vidt angår udbydere af telekommunikationstjenester er overvågningen af telekommunikation et omdiskuteret spørgsmål, hvad enten den tager sigte på at kontrollere indhold, der er beskyttet af intellektuelle ejendomsrettigheder, eller andet ulovligt indhold. Problemet rejser spørgsmålet om, hvorvidt en kommerciel aktør, der tilbyder en specifik (telekommunikations-) tjeneste bør kunne gribe ind på et område, hvor denne i princippet ikke forventes at gribe ind, dvs. kontrol med telekommunikationens indhold. Den tilsynsførende erindrer om, at en sådan kontrol i princippet ikke bør foretages af tjenesteudbydere og navnlig ikke systematisk. Når det under særlige forhold er nødvendigt, bør det i princippet være en opgave, der varetages af de retshåndhavende myndigheder.
33. Artikel 29-Gruppen har i sin udtalelse af 18. januar 2005 for så vidt angår dette emne ⁽³⁾ erindret om, at »der i henhold til artikel 15 i direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel ikke må pålægges internetudbydere en generel forpligtelse til at overvåge og samarbejde. (...) Som omhandlet i artikel 8 i databeskyttelsesdirektivet må behandling af oplysninger om lovovertrædelser, straffedomme eller sikkerhedsforanstaltninger kun foretages på strenge betingelser, som gennemføres af medlemsstaterne. Enhver person har naturligvis ret til at behandle juridiske data i forbindelse med vedkommendes egen retstvist, men princippet er ikke så vidtrækkende, at det tillader, at tredjemand foretager indgående efterforskning, indsamling og centralisering af personoplysninger, herunder navnlig en systematisk generel efterforskning, som f.eks. søgning på internettet (...). En sådan efterforskning hører under de retlige myndigheder«.

III. Tjenesteudbydernes ansvar

29. I forslaget hedder det, at samarbejde mellem alle berørte parter er et nødvendigt element for at styrke beskyttelsen af børn, der anvender kommunikationsteknologier. Med hensyn til disse interessenter lægger forslaget op til ⁽³⁾, at branchen især via selvregulering skal deltage og inddrages.
30. Da branchen er ansvarlig for levering af telekommunikations- og indholdstjenester, kan den have nogen indflydelse på anmeldelse, filtrering eller blokering af oplysninger, når de anses for at være ulovlige eller skadelige. Ud fra en retlig synsvinkel kunne det dog diskuteres, i hvilket omfang en sådan opgave faktisk kan overdrages til branchen.
34. På et område, hvor ytringsfrihed, adgang til oplysninger, privatlivets fred og andre grundlæggende rettigheder står på spil, rejser denne indgriben fra private aktørers side spørgsmålet om proportionaliteten af de midler, der anvendes. Europa-Parlamentet har for nylig vedtaget en beslutning, hvori det understreges, at der er behov for en løsning i overensstemmelse med fysiske personers grundlæggende rettigheder ⁽⁴⁾. I punkt 23 i beslutningen hedder det, »at internettet er et omfattende forum for kulturelle udtryksformer, adgang til viden og demokratisk deltagelse i den europæiske kreativitet, idet det bringer generationerne sammen via informationssamfundet; [Parlamentet] opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til derfor at undgå at vedtage foranstaltninger, der er i modstrid med borgerrettighederne og menneskerettighederne og principperne for proportionalitet, effektivitet og afskrækkende virkning, som f.eks. afbrydelse af internetadgang«.

⁽¹⁾ Konsekvensanalyse, punkt 5.2.

⁽²⁾ I den forstand at filtrene vil være beregnet på at blive aktiveret af forældrene og kan deaktiveres, således at forældrene stadig har fuld kontrol over filtreringseffekten.

⁽³⁾ Betragtning 8 i forslaget. Bilag 1, punkt 1.4; resumé af konsekvensanalysen, punkt 3.1.

⁽⁴⁾ Arbejdsdokument fra Artikel 29-Gruppen vedrørende Beskyttelse af Personoplysninger vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder, WP 104.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 10. april 2008 om kulturindustrien i Europa (2007/2153(INI)), punkt 23.

35. Den tilsynsførende mener, at der skal findes en balance mellem det legitime mål at bekæmpe ulovligt indhold og en passende karakter af de anvendte midler. Han erindrer om, at eventuelle tiltag vedrørende overvågning af telekommunikationsnet, hvor dette i specifikke tilfælde er nødvendigt, bør være en opgave, der varetages af de retshåndhævende myndigheder.

IV. KONKLUSION

36. Den tilsynsførende tilslutter sig forslaget om et flerårigt fællesskabsprogram til beskyttelse af børn, der bruger internet og andre kommunikationsteknologier. Han hilser det velkommen, at formålet med dette program er at fokusere på udvikling af nye teknologier og på udarbejdelse af konkrete tiltag for at styrke beskyttelsen af børn.

37. Den tilsynsførende erindrer om, at beskyttelse af personoplysninger er en væsentlig forudsætning for børns sikkerhed, når de er online. Misbrug af børns personoplysninger skal forhindres ved at anvende de retningslinjer, der er foreslået i programmet, herunder navnlig følgende:

- sikre bevidsthed om af børn og andre berørte parter, såsom forældre og lærere
- fremme udviklingen af bedste praksis inden for branchen
- fremme udviklingen af teknologiske værktøjer, der sikrer privatlivets fred

— støtte udveksling af god praksis og praktisk erfaring blandt de relevante myndigheder, herunder databeskyttelsesmyndigheder.

38. Disse tiltag bør udvikles uden at overse, at beskyttelse af børn finder sted inden for nogle rammer, hvor andres rettigheder kan stå på spil. Eventuelle initiativer til at indsamle, blokere eller anmelde oplysninger bør kun tages under overholdelse af alle berørte personers grundlæggende rettigheder og i overensstemmelse med de retlige rammer for databeskyttelse. Den tilsynsførende erindrer navnlig om, at overvågning af telekommunikationsnet, hvor dette i specifikke tilfælde er nødvendigt, bør være en opgave, der varetages af de retshåndhævende myndigheder.

39. Den tilsynsførende noterer, at dette program udgør en generel ramme for yderligere konkrete tiltag. Han finder, at nogle af de bemærkninger, der er fremsat i denne udtalelse, er et første skridt og kunne videreudvikles på en praktisk måde under henvisning til de projekter, der skal indføres i overensstemmelse med programmets retningslinjer. Han anbefaler, at databeskyttelsesmyndighederne inddrages tæt i fastlæggelsen af disse praktiske projekter. Han henviser også til Artikel 29-Gruppens arbejde i forbindelse med dette emne, og navnlig gruppens nuværende arbejde med de sociale netværk ⁽¹⁾.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juni 2008.

Peter HUSTINX

Den Europæiske Tilsynsførende for
Databeskyttelse

⁽¹⁾ Jf. arbejdsdokument 1/2008 af 18. februar 2008 vedrørende beskyttelse af børns personoplysninger, WP 147, og mere generelt gruppens arbejdsprogram for 2008-2009, herunder sociale netværk, jf. http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/workinggroup/wpdocs/2008_en.htm